

Kamer voor Gerechtsdeurwaarder te Amsterdam

Beslissing als bedoeld in artikel 43 van de Gerechtsdeurwaarderswet in de zaak met nummer 327.2003 van:

[],
gevestigd te [],
klaagster,

tegen:

1. [],
2. [],
3. [],
4. [],
gerechtsdeurwaarders werkzaam bij het gerechtsdeurwaarderskantoor
[] te [],
beklaagden.

Verloop van de procedure

Bij brief van 11 november 2003 heeft klaagster een klaagschrift (met bijlagen) ingediend tegen beklagden, hierna (in enkelvoud:) de gerechtsdeurwaarder.

Bij brieven van 23 november en 19 december 2003 heeft klaagster nadere stukken overgelegd.

Bij brief van 15 januari 2004 heeft de gerechtsdeurwaarder op de klacht gereageerd.

De zaak is behandeld ter openbare terechtzitting van 8 maart 2005 alwaar niemand is verschenen.

Van de behandeling is afzonderlijk proces-verbaal opgemaakt.

De uitspraak is bepaald op 19 april 2005.

Gronden van de beslissing

1. De feiten

Uitgegaan wordt van de volgende feiten en omstandigheden:

- a) Op 5 augustus 2003 heeft de gerechtsdeurwaarder in opdracht van de Kamer van Koophandel Haaglanden een door haar uitgevaardigd dwangbevel betekend aan klaagster onder gelijktijdig bevel tot betaling van € 159,37.

- b) Op 16 september 2003 heeft de gerechtsdeurwaarder klaagster aangeschreven een bedrag van € 307,80 te voldoen en rechtsmaatregelen aangekondigd.
- c) Bij brief van 26 september 2003 heeft de Kamer van Koophandel klaagster onder meer medegedeeld: "...de wet, in casu art. 41 van de Wet op de kamers van koophandel en fabrieken 1997 legt ons dwingend op om over te gaan tot het uitvoeren van een dwangbevel wanneer de volledige betaling, na een aanmaning te hebben verzonden, niet door ons ontvangen wordt. Wij zijn op de hoogte met het feit dat een dwangbevel enorm duur is. Daarom doen wij van onze kant onze uiterste best om het niet zover te laten komen. Zo zenden wij bijvoorbeeld meer aanmaningen naar de individuele ondernemer cq. onderneming dan de wet ons voorschrijft. In het onderhavige geval heb ik moeten vaststellen dat wij zowel onze originele factuur als de betalingsherinnering en de laatste aanmaning zonden naar het adres: [], []. Waarom u deze niet ontvangen heeft is ons ook een raadsel...."
- d) Op 2 oktober 2003 heeft de gerechtsdeurwaarder klaagster bericht te hebben begrepen van zijn cliënte dat klaagster de verschuldigde hoofdsom ad € 25,56 had voldaan en medegedeeld dat er nog een openstaand bedrag resteerde van € 133,81.
- e) Op 17 oktober 2003 heeft de gerechtsdeurwaarder beslag gelegd onder de Postbank.
- f) Bij brief van 22 oktober 2003 heeft de Postbank de gerechtsdeurwaarder als volgt bericht: *"Aangezien de beslagene geen positie inneemt bij de Postbank N.V. heeft het beslag geen effect."*
- g) Bij brief van 3 november 2003 heeft de gerechtsdeurwaarder klaagster onder meer als volgt bericht: *"Naar aanleiding van het te uwen laste op 17 oktober 2003 onder de Postbank N.V. gelegde beslag, zenden wij u bijgaand een afschrift van de door laatstgenoemde afgelegde verklaring"*. Tevens heeft de gerechtsdeurwaarder klaagster gesommeerd een bedrag van € 303,91 te voldoen en aangekondigd bij gebreke daarvan rechtsmaatregelen te zullen nemen.

2. De klacht

Klaagster geeft aan nimmer een factuur te hebben ontvangen en zich onder druk gezet te voelen door de rechtsmaatregelen die de gerechtsdeurwaarder in zijn brieven hebben aangekondigd. Ook verwijt klaagster de gerechtsdeurwaarder steeds andere bedragen van klaagster te eisen, hetgeen zou betekenen dat de gerechtsdeurwaarder uit is op financieel gewin.

3. Het verweer van de gerechtsdeurwaarders

De gerechtsdeurwaarders stellen dat de wijze van corresponderen correct is geweest en verwijst daartoe naar de overgelegde brieven. Verder brengt de gerechtsdeurwaarder - samengevat- naar voren geen onterechte executiemaatregelen te hebben genomen. Ten aanzien van de steeds wisselende bedragen in de brieven wijst de gerechtsdeurwaarder op het feit dat door de executie de kosten zijnopgelopen.

4. De beoordeling van de klacht

4.1 Alvorens tot beoordeling van de klacht over te gaan, wordt overwogen dat ingevolge het bepaalde in artikel 34, eerste lid van de Gerechtsdeurwaarderswet slechts gerechtsdeurwaarders (waarnemend gerechtsdeurwaarders en kandidaat-gerechtsdeurwaarders inbegrepen) aan tuchtrechtspraak zijn onderworpen. Het gerechtsdeurwaarderskantoor [] kan daarom niet worden aangemerkt als beklagde. Blijkens geldende jurisprudentie van het Gerechtshof te Amsterdam mag de Kamer, die moet onderzoeken tegen welke gerechtsdeurwaarder de klacht zich richt, het bij klachten tegen een samenwerkingsverband er voor houden dat tegen een samenwerkingsverband gerichte klachten die niet betrekking hebben op gedragingen van een specifieke gerechtsdeurwaarder, zijn gericht tegen de van het samenwerkingsverband deel uitmakende gerechtsdeurwaarder die zich namens het samenwerkingsverband tegen de klacht verweert. In de onderhavige zaak is niet duidelijk door welke gerechtsdeurwaarder het verweerschrift dat is ondertekend met [] is ingediend. Nu er van de zijde van de gerechtsdeurwaarders niemand is verschenen houdt de Kamer het ervoor dat de klacht wordt geacht te zijn gericht tegen de vier op het kantoor te [] werkzaam zijnde gerechtsdeurwaarders. Deze worden door de Kamer aangemerkt als beklagden waarmee in de aanhef van deze beschikking al rekening is gehouden. De beklagden worden hierna ook in enkelvoud aangeduid.

4.2 Uit de stukken is de Kamer het volgende gebleken. Klaagster heeft een wettelijk verplichte bijdrage aan de Kamer van Koophandel onbetaald gelaten, reden waarom de Kamer van Koophandel ten laste van klaagster een dwangbevel heeft uitgevaardigd. De gerechtsdeurwaarder, die hierin een ministerieplicht heeft, is door de Kamer van Koophandel belast met de betekening van het dwangbevel en verdere invordering van het verschuldigde. Dat de brieven van de gerechtsdeurwaarder door klaagster als verkapte dreigbrieven worden ervaren, is te betreuren maar die brieven zijn inherent aan de ambtelijke functie die de gerechtsdeurwaarder op dat moment uitoefent. De inhoud van de aan klaagster gerichte brieven bevatten overigens de gebruikelijke teksten; het aankondigen van verdere executoriale maatregelen zijn in de omstandigheden van dit geval passend te noemen. Aan de gerechtsdeurwaarder valt in dat opzicht geen tuchtrechtelijk verwijt te maken.

Voor zover klaagster inhoudelijk bezwaren heeft tegen hetgeen door de Kamer van Koophandel van haar wordt gevorderd, zal zij deze bezwaren in de bij een dwangbevel aangegeven procedure in dienen te brengen. Het tuchtrecht is niet de geëigende weg om deze bezwaren te beoordelen.

4.3. De klacht met betrekking tot het noemen van telkens andere bedragen is naar het oordeel van de Kamer terecht voorgesteld. Het had, mede gelet op het feit dat in de brieven aan klaagster telkens andere bedragen worden genoemd, op de weg van de gerechtsdeurwaarders gelegen het gevorderde bedrag te specificeren en uit te leggen waarom er nieuwe kosten bij waren gekomen. Dit volgt uit het bepaalde in artikel 22 van de Gerechtsdeurwaarderswet waarin de gerechtsdeurwaarder wordt verplicht een gespecificeerde rekening op te maken, waarin, indien van toepassing, onderscheid wordt gemaakt naar ambtelijke en niet-ambtelijke werkzaamheden terzake van een aan de gerechtsdeurwaarder toevertrouwde zaak. Op deze manier wordt de opdrachtgever – en, indien deze daarom vraagt, ook de schuldenaar- beter in staat gesteld om de hoogte van de door de (individuele) gerechtsdeurwaarder gehanteerde tarieven te controleren.

5. Uit het voorgaande volgt dat de klacht deels gegrond en deels ongegrond dient te worden verklaard. Voor het opleggen van een maatregel is naar het oordeel van de Kamer geen aanleiding zodat wordt beslist als volgt.

BESLISSING

De Kamer voor Gerechtsdeurwaarders:

- verklaart de klacht met betrekking tot het telkens noemen van andere bedragen gegrond;
- laat het opleggen van een maatregel achterwege;
- verklaart de klacht voor het overige ongegrond.

Aldus gegeven door mr. J.S.W. Holtrop, plaatsvervangend-voorzitter, mr. R.G. Kemmers en J. Smit, (plaatsvervangend) leden en uitgesproken ter openbare terechtzitting van 19 april 2005 in tegenwoordigheid van de secretaris, F.C.H. Krieger.

Coll.:

Tegen deze beslissing kan binnen dertig dagen na dagtekening van verzending van het afschrift van de beslissing hoger beroep worden ingesteld bij het Gerechtshof te Amsterdam, Postbus 1312, 1000 BH Amsterdam.